

Ἡ Δ Ι Ο Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ—ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΓΜΕΤΑ. Ἐνταῦθα ἔτησίᾳ Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔν γένει χρυσῶ Φρ. 14. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἔν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρόνται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους συνδρομητὰς καὶ μάλιστα τοῦ ἔξωτερικοῦ πρὸς ὅσους ἐστείλαμεν ἐν ἐπιστολαῖς τὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς ν' ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τινὰς προβάλλοντας μυρίας δικαιολογίας καὶ ψεύδη ὅπως μὴ πληρώσωσι, νὰ παύσωσι τὰ τοιαῦτα καὶ πληρώσωσι, ἢ δὲ διακοπὴ τοῦ φύλλου θέλει ἐπέλθῃ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους των. Ἰδιαιτέρως δὲ συνιστῶμεν τὴν πληρωμὴν εἰς Πνευματώδη τινα ἐν Πειραιεὶ συμπολίτην ἡμῶν, ὅστις ἐξέθηκεν ἡμᾶς διὰ τῶν δικαιολογιῶν του ὅτι δὲν λαμβάνει τὸ φύλλον, λυπούμενοι ὅτι ἀνήκει εἰς κλάδον δημοσίας ὑπηρεσίας, ὅπου πρέπει νὰ ἦται ὑπόδειγμα οὐ μόνον χρηστότητος, ἀλλὰ καὶ ἀκριβείας περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἡ ἰδέα ναυτικοῦ συνεδρίου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἤρξατο καρποφοροῦσα, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τοῦτο θέλει πραγματοποιηθῆ. Καὶ ὑπῆρξε μὲν καὶ ἀντίρρησης ἔτι προκειμένου περὶ τοσοῦτον σπουδαίου ζητήματος καλῆτερον νὰ γίνῃ τὸ συνέδριον ἐν Ἀθήναις, ὅπου βεβαίως περισσότεροι καὶ μᾶλλον εἰδήμονες δύνανται νὰ λάβωσι μέρος. Ἀλλ' ἵνα κατορθωθῇ ἡ συγκρότησις τοῦ συνεδρίου ἐνταῦθα καὶ ἐπιτύχῃ τοῦτο, δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῶσι, ὡς συνηθῶς γίνεται ἐν Σύρῳ, τὰ πάντα εἰς τὴν τύχην των καὶ ἐπιτραπῇ εἰς πάντα νὰ κάμῃ τοῦ κεφαλιοῦ του καὶ εἰς τὸ σπουδαίου τοῦτο ζήτημα ἀλλὰ ν' ἀναλάβωσι τὴν πρωτοβουλίαν μετὰ τοῦ δήμου καὶ τοῦ Ἐμπορ. συλλόγου οἱ λόγῳ μορφώσεως, κοινωνικῆς θέσεως καὶ ὑλικῆς ὑπεροχῆς ἐπιβαλλόμενοι, οὔτοι δὲ μένοι διευθύνοντες τὸ ζήτημα, δύνανται νὰ κρατήσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν θέσιν του. Ἄς λείψωσι τὰ χατήρια καὶ ἄς μὴ ἀπόσχωσιν οἱ δυνάμενοι, ὡς συνηθέστατα γίνεται παρ' ἡμῖν, ἀφεθῆ δὲ ἡ ἐλευθερία εἰς τοὺς αἰωνίως ἀναμιγνυομένους χωρὶς νὰ ἔχωσι τινα ἀξίαν.

Προβάλλουσι τινὲς ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ δυνάμενοι νὰ πραγματευθῶσι τὰ ζητήματα περὶ ὧν τὸ συνέδριον,

ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἔχουσι δίκαιον, διότι πάντες γνωρίζομεν ἔτι δὲν πρόκειται περὶ νόμων καὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, ἀ; ἐνθυμηθῶσιν δὲ καὶ ὅτι ἄλλοτε πρὸ δεκαπενταετίας, ὅτε ἡ κυβερνήσις ἐζήτησε παρὰ τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν συλλόγων καὶ ἰδίως τῶν ναυτικῶν πόλεων, γνώμας περὶ τῶν αἰτίων τῆς καταπτώσεως τῆς ἰστιοφόρου ναυτιλίας καὶ τῶν μέσων τῆς ἀνορθώσεως αὐτῆς, ὁ μακαρίτης Βαφειαδάκης συνεκάλεσε διαφόρους ἐμποροπλοιάρχους καὶ ἄλλους ἐμπείρους ὅπως λάβῃ τὴν γνώμην των, ἢ ἐπιτροπὴ δ' ἐκείνη ἐργασθεῖσα ὑπέβαλε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεων αὐτῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅπως καὶ αἱ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων. Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ὑποβληθεισῶν γνωμῶν αἱ μᾶλλον θεωρηθεῖσαι πρακτικώτεραι καὶ εὐκολώτεραι πρὸς ἐφαρμογὴν ἦσαν αἱ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Μήπως τὰς γνώμας ἐκείνας ὑπέβαλον νομοθέται ἢ νομομαθεῖς; Οἱ λαθόντες τότε μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν ἐκείνην ζῶσιν οἱ πλείονες. Διατί οἱ σήμερον ἰσχυροὶ δὲν ἔχουσι τὴν φιλοδοξίαν τῶν τότε ἐργασθέντων ὑπὲρ ζητήματος ἐνδιαφέροντος πάντοτε τὸν τόπον;

Συμπληροῦντες τ' ἀνωτέρω ἀνάλογα τῶν μικρῶν ἡμῶν γνώσεων, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ συντακτικὸν συμβούλιον μιᾶς τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ὅταν γράψωσι νὰ ἐξηγῶνται σαφέστερον περὶ τίνος πρόκειται, ὅπως μὴ ἀναγκάζωνται πάλιν ν' ἀνακκῶσι τὰς ὑβρεῖς των, ἐκτὸς ἂν πάλιν τοὺς ἐπιχῶσι τὰ νεῦρά των διότι καὶ ἄλλοι ἀνεμίχθησαν εἰς τὸν κύκλον των.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΙΕΡΕΩΝ (!!)

Σπανιώτατα ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας χειροτονίας ἱερέων, ἀποφοίτων τῆς Θεολογ. σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς ἐν παραδείγματι ὁ τελευταῖον χειροτονηθεὶς διάκονος Συνέσιος Φιλιππίδης, ἢ φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας καὶ ἀπόφοιτοι τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλ. σχολῆς, ἀληθῶς δὲ μακαρίζομεν τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐν οἷς ἔτι τηροῦνται καὶ μάλιστα εἰς ζητήματα ἀ-

φορώντα τὴν θρησκείαν τὰ νόμιμα καὶ αἱ ἱεραὶ παραδόσεις.

Διὰ λόγους δὲ εὐνοήτους καὶ ὅπως μὴ παρεξηγηθῶμεν οὐδέποτε ἐγράψαμεν διὰ τοῦτο. Γράφομεν δὲ νῦν διὰ τὸ δημοσίευμα τοῦ ἐν Ἀθήναις «Σκρίπ» ὅτι διάφοροι ἄρχιερεῖς βλέποντες τὸ ἀδύνατον τῆς ἀνευρέσεως ἱερέων καταλλήλων καὶ ἐχόντων τὰ προσόντα, ἐνεργούσιν ὅπως ταῦτα καταργηθῶσι. Ἀληθῶς τὸ δημοσίευμα τοῦτο ἐνέβαλε τοὺς Χριστιανούς τῆς ἡμετέρας ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἀπορίαν, ὅτι δηλαδή ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει δεσμός καὶ ὅτι ἀπαιτοῦνται προσόντα διὰ τοὺς χειροτονούμενους. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον διότι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχιεπισκοπῇ οἷος δῆποτε, ὅποιαν καὶ ἂν ἔχη μόρφωσιν, ὅποιον ἐπάγγελμα καὶ ἂν μετήρχειτο, δύναται ἀκωλύτως νὰ ἱερωθῇ, τῆς παρ' ἡμῖν Α. Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν γνωστὴν αὐτῆς καλωσύνην, εὐρισκομένης πάντοτε προθύμου ὅπως χειροτονήσῃ τὸν βουλούμενον. Διὰ τοῦτο δὲ πολλάκις βλέπομεν χειροτονούμενους ἀνθρώπους, ὧν καὶ μόνη ἡ ἐμφάνισις κινεῖ τὸν γέλωτα, τὸ ὅποιον βεβαίως λυπηρὸν διὰ κάθε Χριστιανὸν καὶ κηδόμενον τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ἐκκλησίας. Χωρὶς νὰ φανῶμεν ὑπερβολικοὶ λέγομεν μετὰ θάρρους ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὀλίγιστα, ἂν μὴ μία μόνη, χειροτονίαι ἦσαν εὐπρεπῆς, πᾶσαι δὲ αἱ ἄλλαι εἰς οὐδὲν συνέβαλον ἢ πρὸς αὐξήσιν τῶν ἐσόδων τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱερατικοῦ ταμείου καὶ ὅπως σκανδαλίζωσι τοὺς Χριστιανούς. Ἄλλ' ἤδη μανθάνομεν ὅτι ὑπάρχει νόμος κωλύων τὴν ἐλευθέραν χειροτονίαν οἷου δῆποτε, οὔτινος ἢ παράβασις θὰ ἔχη συνεπείας ἢ τὴν καθαιρέσιν τῶν παρανόμως χειροτονούμενων ἢ τὴν τιμωρίαν τῶν παραδάντων αὐτόν.

Ἄντι ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ ἀγγέλλῃ μετὰ πατάγου ὅτι προετοιμᾶται διάταγμα καταργοῦν τὸν φραγμὸν τῶν πρὸς χειροτονίαν ἀπαιτουμένων προσόντων, ὡς διέτασσε τὴν ἐνταῦθα Α. Ἀρχιεπισκοπὴν νὰ στείλῃ ἐκ τῶν ἐδῶ περιτελούντων ἱερέων. Ἄλλ' ἐπειδὴ τότε εὐρισκομένου μέσου καταναλώσεως, θ' αὐξήσῃ διὰ καθημερινῶν χειροτονιῶν ἢ παραγωγῆ, ἀνάγκη νὰ γνωρισθῇ εἰς τὴν Α. Ἀρχιεπισκοπὴν ὅτι ὑπάρχει νόμος ἀπαιτῶν προσόντα πρὸς χειροτονίαν. Ἀκριδῶς δὲ ἔλλειψιν ἱερέων πάσχουσιν αἱ ἐπαρχίαι ἐκεῖναι ὧν οἱ ἄρχιερεῖς διακρίνονται ἐπὶ μορφώσει, σωφροσύνῃ καὶ πάσῃ Χριστιανικῇ ἀρετῇ, ὥρισμένως δὲ ἡ τῶν Πατρῶν, Αἰτωλίας καὶ ἡ Ἀγιοτάτη Μητρόπολις Ἀθηνῶν, ἴσως δὲ καὶ ἄλλαι.

Τὸ Κόγκρον τῆς Ἑλλάδος

Μία τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «τὸ Κόγκρον τῆς Εὐρώπης» περιγράφει πολὺς τῆς πρωτεύουσας ἀθλιότητας, ἰδίως δὲ τὴν ἀ-

κηδεῖαν τῶν ἀρχῶν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν αὐτῶν πρὸς τὴν συμπεριφορὰν τῶν διαφόρων ξένων ἐταρειῶν, αἵτινες φροντίζουσι μόνον διὰ τὸ ἴδιον βαλάντιον, οὐδεμίαν δίδουσι προσοχὴν διὰ τοὺς φορολογουμένους. Γράφει ἐπίσης ὅτι οὐδὲν μέσον ἀναψυχῆς παρέχεται τῷ λαῷ καὶ μάλιστα τῇ μεσαίᾳ τάξει, ἠναγκασμένη μόνον νὰ ἐργάζεται, πληρῶνῃ φόρους καὶ βλαπνίζηται. Καὶ ἀληθῶς μὲν ὅσα γράφει εἶναι κατὰ καὶ ἀῖσια, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ζῶσιν ὑπ' ἄλλας ἢ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ μάλιστα τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, περιστάσεις. Τί θὰ ἔλεγε λόγου χάριν ὁ γράφων ἂν ἀντελαμβάνετο τὰ τῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως καὶ ἔβλεπε τὴν ἀκηδεῖαν τῶν ἀρχῶν, οὐδεμίαν διδουσῶν προσοχὴν ὅχι χάριν τῆς ἀναψυχῆς καὶ διασκεδίσσεως τῶν κατοίκων, ἀλλ' οὐδὲ χάριν αὐτῆς τῆς ζωῆς των; Τί θὰ ἔλεγε ἢ συνάδελφος ἂν ἔβλεπεν ὅτι ἐδῶ, ὅπου ὡς φαίνεται θεωρούμεθα ἐντελῶς πρόβατα, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ Κόγκρον τῆς Ἑλλάδος, κατεσκευάσε μὲν ὁ δῆμος δημόσια καὶ ἐπὶ πληρωμῇ ἀφοδευτήρια, ἀλλὰ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ τις πρόνοιαν ὅπως μὴ μεταβιβάλλονται πᾶσαι αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ κεντρικώταται ἀκόμη—π.χ. ἡ ὄπισθεν τῆς Λέσχης καὶ πρὸ τοῦ δικαστηρίου—εἰς δωρῶν τοιαῦτα; Ὑπάρχει καὶ ἐν Σύρῳ ἐργολάδος καθαριότητος, ἀλλ' οἱ ἐργάται του διέρχονται ὅπου καὶ ὅταν θέλωσι, αἱ περισσότεροι δὲ συνοικίαι μένουσιν εἰς τὸ ἔλεος τῆς βροχῆς, ἣτις εὐτυχῶς πολλάκις ἀναπληροῖ ἐκεῖνον πλύνουσα τὰς ὁδοὺς. Κεντρικαὶ συνοικίαι καὶ ὁδοὶ τῆς ἀγορᾶς μεταβάλλονται ἐλευθέρως εἰς σφαγεῖα καὶ μάλιστα ἐν θέρει, αἱ δὲ περισσεύουσαι ἀκαθαρσίαι ῥίπτονται ἐλευθέρως εἰς τὰς ὑπονόμους, αἵτινες ἀποφρασσόμεναι ἀποπνέουσι βρῶμαν καὶ δυσωδίαν. Καὶ κατόπιν αἱ Ἀθηναῖκαὶ συνάδελφοι παραπονοῦνται διότι δὲν παρέχεται εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἀστεως μέσα ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως (!)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ βροχὴ ἐπανελήθη τὴν πρωίαν τῆς παρ. Κυριακῆς ῥιγδαλιότερα καὶ λίαν εὐεργετικὴ εἰς τὴν πόλιν διότι ἐκθάρασε τὰς ὁδοὺς ἐξ ὧν τινες ἀπὸ πολλοῦ ἔχουσιν ἐγκαταλειφθῆ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δ' ἐκεῖνης ὁ καιρὸς κτείστη θερμότητος καὶ μάλιστα τὴν νύκτα ὅτε κρύσων δεινὸς μᾶς βασκνίζει.

— Τὸ γνωστὸν ἐπὶ τῆς πλατείας μέγα Εὐρωπαϊκὸν ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΑΠΠΟΛΑ τὸ καθ' ἑσπέραν συγκεντροῦν ἄριστον κόσμον, ὅλον ἐν τῷ καθ' ἑκάστην προβλίνει εἰς νεωτερισμοὺς δεικνύοντα τὴν καλλιθεσίαν τοῦ ἰδιοκτήτου του. Κατ' αὐτὰς ἐγκτείστησε πρὸ τοῦ καταστήματός του τὸν δι' ἀετιυλίνης φωτισμὸν, τὸ δὲ ἀπλετον καὶ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆς φῶς παρέχει μαγευτικὸν θέαμα τὴν νύκτα. Τὸ

ειδικόν του κ. Δαπόλα μηχανήμα της άσετυλίνης κα-
τεσκευάσεν ό τεχνίτης ύδραυλικός κ. Νικόλαος Φραγ-
κουδάκης, ως και τό του θεάτρου Νησακίου του κ.
Άχμπρου Κωστάλα και του έτέρου παρὰ τό βυρσοδε-
ψείον Σαλούστρου μικρού θεάτρου. Έν γένει δέ ό κ.
Φραγκουδάκης όλον έν τελειοποιών την τέχνην του
κατέστη χρησιμώτατος εις την ήμετέραν πόλιν, σπου-
δαίαν αύτης άναπληρώσας άνάγκην.

— Την παρελθούσαν Κυριακήν ό Νικόλαος Νικο-
λαΐς τοναδωρός, έν έσχάτη μέθη εύρισκόμενος έρρίφθη
εις την θάλασσαν πρό της οικίας του κ. Κ. Τσιροπι-
νά όπως αυτοκτονήσῃ, άλλ' έσώθη υπό του παρ' ή-
μιν πρωτοδικου κ. Μιλτιάδου Παπαδάκη όστις εκ τι-
νος οικίας άντιληφθείς του συμβάντος, έρρίφθη εις την
θάλασσαν ένδεδυμένος, επί κινδύνω δέ της ίδιας ζωής
κατώρθωσε νά σώσῃ τόν κινδυνεύοντα. Η πράξις είναι
τοιούτη ώστε πᾶς έπαινος είναι περιττός.

— Την Πέμπτην κατέπλευσεν εις τόν ήμετερον λι-
μένα τό άτμόπλοιον «Σοφία Κούπη» με φορτίον τρι-
ών χιλιάδων τόνων γαιανθράκων του συμπολίτου ή-
μῶν κ. Αντωνίου Μαυρογορδάτου, έντός δέ του πα-
ρόντος μηνός περιμένονται τέσσαρα έτερα φορτ' α γαι-
ανθράκων άνήκοντα εις τόν Ιδιον κ. Μαυρογορδάτον.

— Φαίνεται ότι ή έπαιτεία δέν βραχνίζει μόνον
ήμᾶς, άλλὰ και άλλα μάλλον εύνοούμενα μέρη και
διὰ τουτο συχνότατα αναγκινώσκομεν εις Ευρωπαϊκᾶς
έφημερίδας καταδικᾶς έπαιτῶν εξ έπαγγέλματος. Ά-
τυχῶς παρ' ήμιν ούδῶλος τιμωροῦνται, τό πολύ,
πολύ νά έμποδισθῶσιν οὔτοι του νά περιέρχονται τάς
όδους επί τινας ήμέρας. Γνωρίζομεν τυφλήν διατρέφου-
σαν διὰ της έπαιτείας τρεῖς ή τέσσαρας υγιείς και
νέους μάλιστα, μέλη της οικογενείας της, τρελλήν
άλλου; τόσου; φρονίμου; άλλ' όκηρούς αδελφούς.
Κορασὶς δεκατριετής τρέφει μητέρα, άδιαφοροῦσαν αν
ή κόρη της μόνον τό επάγγελμα του έπαίτου με-
τέρχεται ή και άλλο. Επίσης έτερος τυφλός μή έχων
ανάγκην μετέρχεται την έπαιτείαν ως χρηματολογι-
κόν επάγγελμα. "Ας έμποδισθῶσι τουλάχιστον οι έ-
τεροδημόται, ως καταδιωχθῶσιν οι υγιείς, οτινες ά-
δύνατα ή πάσχοντα μέλη της οικογενείας των απο-
στελλουσι πρός έπαιτείαν. Δέν είναι αίσχος άνήρ υ-
γιής νά καταναλίσκη την ήμεραν του εις τό καρ-
νεῖον καπνίζων ναργιλέ, νά τόν διατρέφῃ δέ ή τυφλή
σύζυγός του έπαιτούσα;

— "Οχι μόνον εκπαιδευτικοί άνδρες, άλλὰ και
πολλοί γονεῖς αναγκινώσαντες τά έν τῷ παρελθόντι
φύλλῳ του «Ηλίου» γραφέντα περί εξετάσεων ενέ-
κριναν αυτὰ και άλλῶς συνεχάρησαν ήμιν διὰ την
δημοσίευσιν. Και πῶς άλλως δύναται νά γίνη ή νά
συμβῇ οὔτω επί άντικειμένου ένδιαφέροντος πᾶσαν
την κοινωνίαν; Ίσως όμως δυσηρεστήθησαν ολίγοι,
έν οἷς και διδάσκαλοι ειθισμένοι νά μή ερχίζονται
άλλως ή στρεβλοῦντες διὰ της άσυνειδήτου άναισθη-
σίας αυτῶν τάς ψυχὰς τῶν Έλληνοπαίδων και οτινες
μεταξὺ τῶν άλλων αντιπαιδαγωγικῶν μέτρων εις α
προβαίνουσιν, υποβοηθοῦσι και τάς δημοσιεύσεις περί
ὧν εγράφομεν, μόνον όπως λαμβάνωσι την εύχαριστήσιν
νά βλέπωσι και τά ιδικά των αξιόλογα ονόματα παρὰ
τὰ τῶν μαθητῶν των. Αλλά διὰ τούτους δέν μᾶς
ένδιαφέρει. Ημεῖς γνωρίζομεν ότι γινομένων ποτέ εξε-
τάσεων, εις εύνοούμενα κατὰ τάς εξετάσεις άρ-
ρενα ή θήλας, έδόθησαν ώρισμένα θέματα πρός

εξετάσιν, και όπως επιδείξωσι προόδους, άλλὰ και
πως χαρισθῶσιν εις πρόσωπον, οὔτινος ή
ανάμιξις εις τοιαῦτα ζητήματα καθιστᾶ ακόμη
έγκληματικώτεραν την πράξιν. Διατί όμως δέν
κατηγγείλαμεν τό πράγμα μάλλον σφρέστερον;
Δέν εκάμομεν τουτο διότι έν ή άτυχῶς κοινωνική
καταστάσει εύρισκόμεθα, ίσως ή καταγγελία ήμῶν ή-
θελε χρησιμεύσει ως μεμβράνα άμοιβής; μείζονος και
επί τό σκανδαλωδέστερον. "Ας υπομένωμεν και ίσως
ό χρόνος επιφέρει τινα διόρθωσιν διὰ της άλλαγῆς
προσώπων, διότι έν Ελλάδα και μάλιστα έν Σύρω,
οὔδέν άλλο διορθώνει κάποτε τά πράγματα ή μετα-
βολαί προσώπων μόνον.

— Ό τύπος εγράφει πολλάκις περί της έν Πετρου-
πόλει μεγάλης ασφαλιστικής εταιρείας «Ρωσσίας» της
όποιας γενικῶς επιθεωρητής είναι ό συμπολίτης ήμῶν
κ. Άχιλλεύς Λουκά Κορέσης. Οι μετ' αυτης συναλ-
λασσόμενοι, καθ' εκάστην επαινοῦσι την ακρίβειαν και
ιδίαν την προθυμίαν του Γενικοῦ επιθεωρητοῦ αυτης
κ. Άχιλ. Κορέση, τά πάντα προσπαθοῦντος υπέρ της
Έλλην. ναυτιλίας, της όποιας σήμεραν είναι εκ
τῶν πρώτων εις την Νότιον Ρωσικην προστατῶν.

— Έν τη «Πατριδι» εδημοσιεύθησαν πολλά περί
της κατὰ τόν τελευταῖον άτυχῆ πόλεμον δράσεως του
συμπολίτου ήμῶν άνθυπίατρου κ. Παντελή Μ. Δρό-
σου, άτινα ίσως θέλομεν ανατυπῶσει μετ' εύχαριστή-
σεως καθ' όσον εκτοτε ακόμη ήμεῖς εἶχομεν γρά-
ψει υπέρ του κ. Δρόσου ως άριστα εκπληρώσαντος τό
έαυτου καθήκον και αποδειξάντος ότι όσον είναι ά-
ριστος επιστήμων, άλλο τόσον και έντιμος στρατι-
ώτης.

— Πρός περιορισμόν του κακοῦ της αυτοκτονίας
έν τισι πολιτείαις της Άμερικανικής δημοκρατίας, έ-
νομηθετήθη όπως μή αναγράφωσιν οι έφημερίδες τά
ονόματα τῶν αυτοκτονούντων ή τῶν άποπειρωμένων,
τά δέ πτώματά των παραδίδονται εις τά άνατο-
μικά εργαστήρια πρός εξάσκησιν τῶν φοιτητῶν της
Ίατρικῆς.

— Ό έν Πειραιεῖ συμπολίτης ήμῶν εργοστασιάρ-
χης κ. Γεώργιος Ι. Δομεστίνης έτέλεσεν εκεί τούς γά-
μους του μετὰ της δεσποινίδος Κοραλίας, θυγατρὸς
Λεωνίδου Οικονόμου, κόρης διὰ πάντων τῶν προσόν-
των κεκοσμημένης. Τοῖς ως άριστα προσηρμοσμένοις
νεονύμφοις εύχόμεθα πᾶν αγαθόν.

— Συγχαίρομεν τόν φίλον κ. Νικόλαον Βαρθαλί-
την πρώην δήμαρχον Σύρου διὰ τούς άρραβῶνας της
εγκόνου του Καισαρίνης Ζαννέν κόρης έστολισμένης
από πάντα τά σωματικά και ψυχικά προτερήματα,
μετὰ του καλοῦ νέου κ. Τζανέτου Ρούσσου, υπο-
γραμματοῦς τῶν ένταῦθα πρωτοδικῶν. Ν.

— Την Κυριακήν αφίχθη μεταβαίνων εις Μύκονον
πως διαμείνη επί τινας έβδομάδας παρὰ τοῖς ά-
δελφοῖς του ό έν Ρωσσία άριστα αποκατεστημένος
χρήσιμος συνεπαρχιώτης και φίλος κ. Δημοσθένης
Π. Γρουπάρης.

— Έν Αθήναις απέθανεν έν τη άκμῆ της δρα-
σεώς του ό Άναστης Κωνσταντινίδης ό όσον μεγαλε-
πήβουλος και δραστήριος εργατής, άλλο τόσον φιλό-
τιμος πολίτης και καλός φίλος, οὔδένά δ' έχων ίσως
όμοίοντου κατὰ την πρός τούς αδελφούς και άλλους
οικείους φιλοστοργίαν. Ό μακαρίτης υἱός ενός τῶν
πρώτων παιδαγωγῶν, του μακαρίτου Περικλέους Κων-

σταντινίδου, ἐκ μικρῶν ἀρξάμενος προήγαγε τὴν τυπογραφίαν καὶ ἐκδοτικὴν βιομηχανίαν ὅσον οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, αὐτὸς λίαν δικαίως γενόμενος ἐκ τῶν πρώτων παραγόντων τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κινήσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. Ὁ ἀποθανὼν δραστήριος καὶ νοήμων ἀνὴρ, βέκτης δὲ καὶ ἐπιχειρηματίας ἐτελειοποίησε τὴν ἐργασίαν του ἀναγκῶν αὐτὴν εἰς οἶαν οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων θέσιν, ὅπερ ἀνεγνωρίζετο πανταχοῦ ὑπὸ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων. Διὰ τοῦτο οὐ μόνον εἰς τὰς πανταχοῦ ἐκδόσεις τὰ ἐκθέματα τοῦ μακαρίτου ἐβραβεύοντο περιφανῶς, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις λίαν δικαίως εἶχον κοσμήσει τὰ στήθη αὐτοῦ διὰ παρασῆμων ἐξ ὧν ἔφερον ὅσα ὀλίγοι τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων, τὸ ν' ἀπαριθμήσῃ δὲ τις τὰς μεγάλας ἐκδόσεις τοῦ Κωνσταντινίδου εἶναι δύσκολον διότι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι μέγιστος. Τὴν χρησιμότητα τοῦ ἀποθανόντος ἀνεγνώρισε πάντοτε ἡ κοινωρία τῆς πρωτεύουσας, διὰ τοῦτο δὲ εἰ καὶ ὁ μακαρίτης ἀπέφυγε τὰ πολιτικά, ἀπαξ ἐξέλεξεν αὐτὸν πρῶτον δημοτ. σύμβουλον Ἀθηνῶν καὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας. Ἦδη δὲ ἀποθανὼν ἀφίνει τοὺς υἱοὺς του διαδόχους εἰς τὴν κολοσσιανὴν του ἐργασίαν. Εὐχόμενοι εἰς τὸν θανόντα πολύτιμον ἡμῶν φίλον τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν, συλλυπούμεθα τοὺς ἐπ' αὐτῷ τεθλιμμένους οἰκείους.

— Εἰς Ψαρὰ ὅπου διεμενον ἀπέθανε πρό τινας ὁ συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἄλλοτε βουλευτῆς Ψαρῶν Δημοσθένης Βρατζάνος, ἀνὴρ ἀξίως φέρων τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα, πάντοτε δὲ διακριθεὶς διὰ τὴν χρηστότητα καὶ ἀκρίβειαν τοῦ χαρακτήρος. Ὁ μακαρίτης Ψαριανὸς τὴν καταγωγὴν, ἀλλ' ἐν Σύφῳ γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ὑπῆρξεν ἐπὶ τινα χρόνον καὶ κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν ἐκ τῶν ἀγαπητοτέρων τῆς ἡμετέρας πόλεως πολιτῶν, διατελέσας καὶ ἐπὶ τινα χρόνον ἐνταῦθα διοργανωτῆς καὶ ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἀποσταλεὶς δὲ κατόπιν εἰς Γαλλίαν ἐτελειοποιήθη εἰς τὸ σῶμά του, ἐν ᾧ διεκρίνετο ὡς εἰς τῶν ἀρίστων καὶ μᾶλλον μεμορφωμένων ἀξιωματικῶν. Ἦδη κατέλιπεν ἀνάμνησιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ἐπὶ τῷ θανάτῳ του δὲ συλλυπούμεθα τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ κ. Μιλτιάδην Βρατζάνον διδάκτορα τῆς φιλολογίας καὶ ἐκ τῶν πρώτων παιδαγωγῶν καὶ συγγραφέων καὶ τὴν συμπολίτιδα ἡμῶν κ. Τιμοζένην Γεωργ. Κοτζίαν.

— Ὁ ἐλλόγιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Διονύσιος Μαρῖνος μεταφράσας ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδημοσίευσε βιβλίον περισπούδαστον τὴν «Οἰκογένειαν ἢ Μαθήματα ἠθικῆς φιλοσοφίας» τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Παύλου Ζανέν, οὗτινος δώδεκα ἐκδόσεις ζήτημοσιεῦθησαν ἐν Γαλλίᾳ εἰς ὀλίγον χρονικὸν διάστημα. Τὸ ἄρτι ἐκδόθεν βιβλίον εἶναι ἀριστον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν ἢ καὶ οἰκογενειάρχην, ἢ δὲ μεταφράσεις τιμᾶ τὸν μεταδώσαντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωρίαν τὸ ὡς εἴρηται χρήσιμον ἀνάγνωσμα. Ὁ κ. Μαρῖνος εἶναι γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων ὁμοίων συγγραμμάτων καὶ μεταφράσεων, ἀλλ' ἰδίως διεκρίθη ὡς παιδαγωγὸς τὰς ἀρίστας ἀφῆσας ἀναμνήσεις ὡς διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα Παρθεναγωγείου, ὅτε ἐν εὐσυνειδησία καὶ συναισθήσει τοῦ καθήκοντος εἶχεν ἀναλάβει ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς οἶαν ἤρμοζε περιοπὴν καὶ ὅτε, δύναται τις νὰ εἴπῃ μετὰ θάρρους, ὁ δῆμος ἐδαπάνη δικαίως δι' αὐτό. Ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ κ. Μαρῖ-

νου τὸ εἰρημένον κατῆχημα ἐξεπλήρου τὸν προορισμὸν του οὐ μόνον ὡς φυτώριον διδασκαλιστῶν, ἀλλὰ καὶ παιδαγωγῶν τὰς νεανίδας τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ δημιουργῶν καλὰς μητέρας, οὐ μόνον διὰ τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐν γένει ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος. Ὁ κ. Μαρῖνος λίαν προσφῶρος ἀφιέρωσε τὸ βιβλίον του εἰς τὴν συμπολίτιδα ἡμῶν κ. Βιργινίαν Σταματίου Κρίνου, πελαίαν αὐτοῦ μαθήτριαν, ὑπόδειγμα δὲ ἀληθοῦς Ἑλληνίδος μητρός.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ Σουηδίαν ὁ ἀγαπητὸς τῆς Ἐρμουπόλεως πολίτης κ. Σταματίος Βαφειαδάκης πρῶην δὴμάρχος Ἐρμουπόλεως.

— Ἀφίχθη ἐκ Κερασοῦντος ἡ συμπολίτις ἡμῶν κ. Πολωνῆ Ε. Παπαδοπούλου γένουσι Εἰστορατ. Μαυρογορδάτου.

— Ἐπίσης ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὅπου εἶχε μεταβῆ διὰ βιομηχανικῆς του ἐργασίας ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Θεόδωρος Κατσιμαντῆς.

ΚΛΗΣΙΣ

Δημητρίου Ντελοπούλου κατοίκου Ἐρμουπόλεως.

Κατὰ

Θεοδοσίου Χρήστου κατοίκου ἐπίσης καὶ ἤδη ἀγνωστού διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως.

Ὁ ἀντίδικος ἔμπορος ὢν ἐξέδοτο ἐνταῦθα εἰς τὴν διαταγὴν μου τὸ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1896 γραμματίον ἐκ δραχμῶν 186 καὶ 40/00 πληρωτέον μετὰ μῆνας τρεῖς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, δι' ἀντίτιμον ἐμπορευμάτων ἃ ἠγόρασε καὶ παρέλαβε παρ' ἐμοῦ δι' ἐμπορικὴν του χρῆσιν ὑποσχεθεὶς μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας καὶ τόκον 1 ο/ο μίαν δραχμὴν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα μέχρι ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος καίτοι ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τε κεφαλαίου ἐκ Δραχμ. 186, 40/00 καὶ τῶν μέχρι σήμερον τόκων ἐκ Δραχμῶν 101, 60/00 ἐν ὄλῳ Δραχμ. 288 ἀρνεῖται.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ τὸν ἀντίδικον νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν καί-

Ἐξαιτοῦμαι

Γενομένης δεκτῆς τῆς παρουσίας μου.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ μοὶ πληρώσῃ Δραχμὰς 288 ἐντόκως ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω ταύτην πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν ἀγνωστού διαμονῆς ἀντίδικον δημοσιεύσάτω δὲ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλιος».

Σύρος 14 Ἰουνίου 1901.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΑΦΙΑΣ

Λουτρὰ Ζωγράφου

Τὰ κατὰ τὴν θέσιν Ποταμὸς γνωστὰ λουτρὰ Ζωγράφου ἤρξαντο τῶν ἐργασιῶν των.